

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen, Enheten för
skatteadministration, skatteavtal och tullfrågor
Marcus Sjögren
103 33 Stockholm

Vår referens/dnr:

38/2018

Er referens/dnr:

Fi2018/00923/S3

2018-04-09

Remissvar

Remiss av promemorian Ytterligare ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Svenskt Näringsliv har beretts tillfälle att avge yttrande över promemorian Ytterligare ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och ansluter sig till vad Näringslivets Skattedelegation anför i bifogat yttrande.

SVENSKT NÄRINGSLIV

Johan Fall

Lynda Ondrasek Olofsson

NSD
NÄRINGS LIVETS
SKATTE -
DELEGATION

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen, Enheten för
skatteadministration, skatteavtal och tullfrågor
Marcus Sjögren
103 33 Stockholm

Ert dnr: Fi2018/00923/S3

fi.registrator@regeringskansliet.se

Stockholm, 2018-04-09

Remissvar

Remiss av promemorian Ytterligare ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Näringslivets Skattedelegation (NSD) lämnar följande synpunkter på promemorian Ytterligare ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Inställning

Den svenska lagstiftningen om en global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton trädde i kraft den 1 januari 2016. Bara drygt ett år senare, med ikraftträdande den 1 april 2017, gjordes de första justeringarna i lagstiftningen. Det nu aktuella förslaget har enligt promemorian sin grund i en utvärdering av Sveriges genomförandelagstiftning i Global Forum där syftet varit att på ett tidigt stadium åskådliggöra mer övergripande brister eller risker i respektive stats eller jurisdiktions lagstiftning. Enligt promemorian kommer genomförandet av den globala standarden utvärderas mer ingående under kommande år, enligt uppgift från 2020 och framåt.

Det aktuella förslaget är långtgående och medför stor administrativ börda för berörda företag och organisationer. Det bygger vidare på underlag från utvärderingar och diskussioner som inte gjorts tillgängligt för enskilda. Det är därför inte möjligt för vare sig remissinstanserna eller andra berörda att bilda sig en grundad uppfattning om de aktuella förslagets nödvändighet och proportionalitet.

Enligt NSD är det inte förenligt med grundläggande krav på rättssäkerhet att lägga promemorian till grund för lagstiftning. I stället bör resultatet av den kommande och mer ingående utvärderingen av Sveriges genomförandelagstiftning inväntas innan det sker några ytterligare justeringar i befintligt regelverk.

Huvudmän i NSD är:

**Stockholms Handelskammare * Föreningen Svenskt Näringsliv * Svensk Industriförening
Svenska Bankföreningen * Svensk Försäkring * Fastighetsägarna Sverige**

Kansli: Postadress 114 82 Stockholm, Besöksadress Storgatan 19
Telefon 08/553 430 00, Telefax 08/553 430 99

Bakgrund och förslaget i korthet

MCAA (det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton) innebär att OECD:s standard för sådant informationsutbyte ska genomföras och tillämpas i Sverige. Det s.k. DAC 2 (rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning) innebär att OECD:s standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, innefattande CRS (Common Reporting Standards), togs in i EU-rätten.

MCAA och DAC 2 genomfördes i svensk lagstiftning enligt förslag i propositionen En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (prop. 2015/16:29). De flesta bestämmelserna togs in i den nya lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, i den nya lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i det nya 22 b kap. i skatteförfarandelagen (2011:1244). Lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 2016.

Efter förslag i propositionen Vissa ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (prop. 2016/17:48) genomfördes vissa justeringar i den svenska lagstiftningen som identifierats efter diskussioner inom såväl OECD som mellan företag och myndigheter i Sverige och andra länder. Ändringarna trädde i kraft den 1 april 2017.

Under 2017 utvärderades Sveriges genomförandelagstiftning i Global Forum (det globala forumet för transparens och informationsutbyte i fråga om skatter). Utvärderingarna syftar till att på ett tidigt stadium åskådliggöra mer övergripande brister eller risker i respektive stats eller jurisdiktions lagstiftning. Enligt Finansdepartementet har utvärderingen och diskussionerna i Global Forum lett till att behov av tillägg i och justering av den svenska lagstiftningen identifierats. I promemorian föreslås följaktligen ändringar i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet (IDKL) och lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (IDKAL).

De föreslagna ändringarna innebär bl.a.

- lagtekniska tydliggöranden i fråga om identifiering av rapporteringspliktiga konton samt om innehåll i kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga konton,
- utökad informationsskyldighet om odokumenterade konton,
- ytterligare uppgiftskrav om personer med bestämmande inflytande och kontohavare som är enheter,
- tidigareläggning av skyldigheten för rapporteringsskyldiga institut att inhämta intyganden,
- borttagande av undantaget från rapporteringsskyldighet för klientmedelskonton, vinstandelsstiftelser, pensionssparkonton och pensionsförsäkringar,
- begränsning av undantagen från rapporteringsskyldighet för pensionsstiftelser och dödsbon,
- ytterligare krav för definitionen av vilande konto, samt
- införande av dokumentationsavgift.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2018.

Synpunkter på förslaget

Övergripande synpunkter

Regleringen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton består av ett flertal lagar och förordningar med hänvisningar till andra lagar och bakomliggande internationella överenskommelser vilket medför att den sammantaget är mycket detaljerad och svåröverskådlig. Regleringen medför en stor administrativ börda för de företag som åläggs utrednings- och rapporteringsskyldighet med stora administrativa kostnader som följd. Som Lagrådet konstaterade vid införandet av regleringen i FATCA-avtalet i svensk rätt, och upprepade i yttrandet i samband med införandet av den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, kan det ifrågasättas om den föreslagna regleringen lever upp till de krav på överskådlighet och tydlighet som normalt ställs på lagstiftning (prop. 2015/16:29 s. 440 f).

Det är naturligtvis angeläget att den svenska lagstiftningen är förenlig med regelverk och överenskommelser på området så att Sverige uppfyller sina internationella åtaganden. Den utvärdering som de nu föreslagna lagändringarna motiveras av är emellertid inte offentlig. Det är mot denna bakgrund inte möjligt för vare sig remissinstanserna eller andra att bilda sig en grundad uppfattning om de nu föreslagna justeringarna är nödvändiga och proportionerliga för att komma till rätta med påstådda brister i den svenska lagstiftningen. Automatiskt utbyte av upplysningar ger upphov till en rad frågeställningar kring sekretess och dataskydd och riskerar att utgöra ett avsevärt ingrepp i den personliga integriteten och enskildas rättssäkerhet. Det är därför enligt NSD varken rimligt eller förenligt med grundläggande krav på rättssäkerhet att berörda parter inte får tillgång till underlag om de utvärderingar som genomförts och därmed är fråntagna möjligheten att analysera och ha en grundad uppfattning om lämpligheten av de förslag som presenteras i promemorian.

Sedan reglerna infördes den 1 januari 2016 har regelverket redan ändrats vid ett tillfälle med ikraftträdande den 1 april 2017. Det framgår vidare av promemorian att de enskilda ländernas genomförandelagstiftning kommer att utvärderas mer ingående (genom s.k. Peer Review) under kommande år (enligt vad NSD erfarit från 2020 och framåt). Med tanke på det omfattande arbete och stora kostnader varje anpassning av regelverket medför för rapporteringsskyldiga institut anser NSD att resultatet av kommande mer ingående utvärdering ska inväntas innan ytterligare justeringar sker i befintligt regelverk. Risker är annars stora att instituten ännu en gång inom en snar framtid måste anpassa sig till ytterligare justeringar i lagstiftningen. Det är inte rimligt att instituten vart och vartannat år ska behöva anpassa sig till ett förändrat regelverk med omfattande administration och stora kostnader som följd.

Begränsning respektive borttagande av undantag

Klientmedelskonton

I promemorian föreslås att det undantag som innebär att rapporteringsskyldiga finansiella institut inte behöver identifiera klienter i egenskap av kontohavare för advokaters klientmedelskonton tas bort.

Vid införandet av den aktuella regleringen ansåg regeringen att advokaters klientmedelskonton med hänsyn till den sekretess som råder i förhållandet mellan en advokat och en klient ska vara undantagna från rapporteringsskyldighet (se prop. 2015/16:29 s. 108). Enligt NSD gör sig dessa skäl alltför gällande.

För de finansiella institut, främst banker, som tillhandahåller klientmedelskonton till kunder som är advokater innebär förslaget en omfattande utökning av ansvar och administrativ börda för att inhämta och få in uppgifter från advokaterna, för att i sin tur kunna identifiera advokaternas klienter och utreda advokaternas klienters hemvist m.m. Vid en avvägning måste en sådan utökning av ansvar och administrativ börda för de finansiella instituten starkt ifrågasättas mot bakgrund av nyttan för det allmänna då advokater redan idag omfattas av regelverk om penningtvätt, kontrolluppgifter m.m.

I promemorian anges att uppgifterna hos Skatteverket skyddas av absolut sekretess enligt 27 kap. offentlighets- och sekretesslagen. Det ska i detta avseende noteras att Skatteverket – den absoluta sekretessen till trots – i den under våren remitterade promemorian "Några frågor om arbete mot skattebrott" föreslagit fundamentala ändringar i principerna för när information ska kunna överföras mellan Skatteverkets olika verksamheter. Förslaget kan uppfattas som att sekretessen i praktiken avskaffas. Det är således inte otänkbart att uppgifter om t.ex. en enskilds hemvist, som inhämtats i en verksamhet med stöd av visst regelverk, används av Skatteverket i en helt annan verksamhet med ett annat syfte. Vidden av hur informationen kommer att kunna användas av Skatteverket är inte tydlig för de enskilda. Även detta medför enligt NSD allvarliga risker ur ett integritets- och rättssäkerhetsperspektiv. Det är angeläget att dessa förhållanden klarläggs så att absolut sekretess inte på felaktiga grunder används som stöd för att uppgifter skulle åtnjuta skydd hos Skatteverket.

En annan fråga, som inte heller berörs i promemorian, är i vilken utsträckning Skatteverkets möjligheter att föra över information mellan olika verksamheter är förenliga med de internationella överenskommelserna.

Pensionsstiftelser och vinstandelsstiftelser

I promemorian föreslås att undantaget från rapporteringsskyldighet för pensionsstiftelser ska begränsas till fall då arbetsgivaren som grundat stiftelsen är obegränsat skattskyldig i Sverige och varken är en investeringsenhet eller en passiv icke-finansiell enhet. Vidare föreslås att undantaget från rapporteringsskyldighet för vinstandelsstiftelser ska tas bort.

De föreslagna ändringarna vad gäller pensionsstiftelserna är enligt promemorian föranledda av att dessa ska vara att jämföra med s.k. smala pensionsfonder. Av konsekvensanalysen framgår inte hur många pensionsstiftelser som omfattas av de föreslagna förändringarna. Uppgiften är inte bara nödvändig för att bedöma förslagets administrativa konsekvenser för berörda stiftelser, utan också för att bedöma om den föreslagna ikraftträdandetidpunkten är rimlig.

Det slopade undantaget för vinstandelsstiftelser motiveras i promemorian av att undantaget inte är förenligt med kraven i CRS, bl.a. på grund av att det tidsmässiga hindret i svensk rätt mot att få del av avsättningarna om tre år är en för kort tidsperiod för att stiftelserna ska kunna liknas vid pensionsfonder. Även om det i praktiken kan vara så att vissa pensionsfonder inte gör utbetalningar innan den anställda har gått i pension, innebär det enligt promemorian ett problem att det inte finns några sådana legala krav, eftersom det då finns en risk att personer som är skattskyldiga i andra länder startar vinstandelsstiftelser och tillskjuter obeskattade medel i syfte att undgå rapportering. Mot bakgrund av hur vinstandelsstiftelser i regel bildas och används anser NSD att det i promemorian saknas en analys i fråga om storleken på denna risk samt om förslaget att göra vinstandelsstiftelserna

rapporteringskyldiga är en proportionerlig åtgärd. I konsekvensanalysen finns det inte heller någon information om hur många vinstandelsstiftelser som skulle träffas av förslaget och hur stora administrativa kostnader rapporteringskyldigheten skulle medföra.

Vid införandet av den aktuella regleringen uttalade regeringen att risken var låg för att pensionsstiftelser och vinstandelsstiftelser används för skatteundandragande. Deras status som icke rapporteringskyldiga finansiella institut bedömdes inte äventyra syftena med CRS och DAC (se prop. 2015/16:29 s. 131). Det saknas resonemang i promemorian om varför det nu finns skäl för en ändrad uppfattning. Med tanke på förslagets omfattande administrativa konsekvenser måste det finnas starka motiv för att de befintliga undantagen ska slopas. Några sådana skäl redovisas inte i promemorian.

Pensionssparkonton och pensionsförsäkringar

I promemorian föreslås att dagens undantag från rapporteringsplikt för pensionssparkonton och pensionsförsäkringar ska tas bort.

I promemorian anges att pensionssparkonton och pensionsförsäkringar ur ett rent svenskt perspektiv framstår som klara exempel på konton som får undantas nationellt. Som skäl för borttagande av undantaget hänvisas emellertid till att fokus vid utvärderingarna i Global Forum låg på vad undantagen kan få konsekvenser med avseende på personer som inte är skattskyldiga i Sverige. Rimligheten i detta kan inte bedömas med hänsyn till att utvärderingarna i Global Forum inte är offentliga.

Vid införandet av den aktuella regleringen ansåg regeringen att pensionssparkonton och pensionsförsäkringar uppfyller kraven för att vara undantagna från rapporteringskyldighet. I propositionen anförde regeringen bl.a. att "[ä]ven om det inte finns något legalt hinder mot att göra icke avdragsgilla insättningar på ett pensionssparkonto eller att betala icke avdragsgilla premier till en pensionsförsäkring är det förenat med sådana skatterättsliga nackdelar att det får anses uteslutet att någon skulle göra det i syfte att undgå beskattning i Sverige eller någon annan stat eller jurisdiktion." (se prop. 2015/16:29 s. 133). Enligt NSD framgår det inte av promemorian på vilket sätt pensionssparkonton och pensionsförsäkringar används som nu skulle motivera en annan bedömning. Det antyds dock att borttagandet av undantaget för de aktuella kontona möjligen kan vara motiverat av att uttagen, på grund av tillämpliga skatteavtal, inte alltid beskattas i Sverige. NSD anser att denna fråga i så fall kräver en närmare analys och konsekvensutredning. Förslagen bör därför hanteras i särskild ordning och inte inom ramen för nuvarande lagstiftningsärende.

Dokumentationsavgift

I promemorian föreslås att en dokumentationsavgift ska tas ut av ett rapporteringskyldigt finansiellt institut som inte har samlat in och bevarat underlag för kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga finansiella konton eller underlag för bedömningen av om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte. Dokumentationsavgiften föreslås uppgå till 12 500 kr för varje kontrolluppgift som dokumentationskyldigheten inte har uppfyllts. I vissa situationer föreslås dock att bara en dokumentationsavgift ska tas ut.

Förslaget om att införa en dokumentationsavgift motiveras med att det följer av CRS och DAC att det ska finnas regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad. I detta inbegrips enligt promemorian bl.a. regler

för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom (anti-kringgåenderegeln) samt effektiva verkställighetsbestämmelser för att komma till rätta med bristande efterlevnad.

I promemorian anges att det i samband med utvärderingen av den svenska lagstiftningen uppmärksammades att det finns brister när det gäller åtgärder för att se till att rapporterings-skyldiga finansiella institut lever upp till sina skyldigheter att samla in och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation. Med hänsyn till att underlaget från utvärderingarna i Global Forum inte varit tillgängligt är det dock inte möjligt att bedöma om de påstådda bristerna i den svenska lagstiftningen motiverar en så ingripande åtgärd som införandet av en ny administrativ sanktionsavgift. Enligt NSD är införandet av en dokumentationsavgift en så ingripande åtgärd som medför att de bakomliggande skälen måste vara utförligt motiverade och dessutom tillgängliga för en granskning av berörda parter. Det är inte heller rimligt att genomföra en så kraftig åtgärd innan resultatet av den kommande och mer ingående utvärderingen av den svenska genomförandelagstiftningen presenterats.

I dagsläget finns enligt skatteförordningen en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet att fullgöra denna. Ett sådant föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. I den svenska regleringen finns det således redan tvångsåtgärder som kan tillgripas mot rapporteringsskyldiga finansiella institut. Enligt NSD måste det först utredas om denna möjlighet med förelägganden, och vid behov vitesförelägganden, inte är tillräcklig innan en skarp åtgärd införs. Den föreslagna dokumentationsavgiften skulle utgöra en ny särskild avgift i skatteförordningen. Avgiften skulle sannolikt, på samma sätt som skattetillägg, anses utgöra ett straff i Europakonventionens mening. Enligt NSD finns det starka skäl att avvakta med införandet av en dokumentationsavgift till dess den slutliga utvärderingen utvisar huruvida den svenska regleringen med möjlighet till vitesförelägganden utgör en tillräckligt effektiv åtgärd eller ej.

I promemorian föreslås att dokumentationsavgiften ska uppgå till 12 500 kr för varje kontrolluppgift som dokumentationsskyldigheten inte har uppfyllts för. Om två kontrolluppgifter ska lämnas om samma finansiella konto till följd av att det identifierats som rapporteringspliktigt enligt både IDKL och IDKAL bör dock enligt promemorian bara en dokumentationsavgift tas ut.

Vad först gäller storleken på dokumentationsavgiften synes skälet för den valda nivån vara att samma belopp används för kontrollavgift. Promemorian innehåller dock inte någon analys eller något resonemang i fråga om de uppgiftsskyldigheter som kan medföra kontrollavgift respektive dokumentationsavgift i övrigt är jämförbara. Vad därefter gäller antalet dokumentationsavgifter som enligt förslaget ska kunna påföras anges i promemorian endast att bara en dokumentationsavgift bör tas ut om ett konto är rapporteringspliktigt enligt både IDKL och IDKAL. Vad konsekvenserna skulle bli om det skulle förekomma flera brister avseende samma konto är dock inte tydligt beskrivet. NSD efterfrågar därför en mer grundlig beskrivning i denna del.

Rapporteringspliktiga finansiella institut har lagt ned omfattande arbete och resurser på att införa rutiner och system för att fullgöra sin lagstadgade rapporteringsskyldighet. Det måste i detta sammanhang också beaktas att de finansiella instituten i många fall är beroende av medverkan från kontohavarna. Emellanåt kan rapporteringsskyldigheten inte vara möjlig att

fullgöra på grund av att kontohavaren inte tillhandahåller efterfrågade uppgifter. Det kan inte heller uteslutas att det förekommer situationer där kontohavare (oavsiktligt eller avsiktligt) lämnar felaktiga uppgifter. Det är i dessa situationer inte rimligt att påföra de finansiella instituten dokumentationsavgift. Konsekvenserna av dessa situationer måste undersökas och beskrivas närmare.

I promemorian konstateras att ett stort antal dokumentationsavgifter skulle kunna påföras om ett finansiellt institut har mer systematiska brister i sin dokumentation och att det kan innebära betydande svårigheter att betala många dokumentationsavgifter vid ett och samma tillfälle. Av detta skäl konstateras i promemorian att det finns behov av anståndsregler. Enligt NSD måste det dock finnas en möjlighet att beakta dessa förhållanden även vid bedömningen av om grund för befrielse föreligger.

Vad gäller den situation där ett finansiellt institut skulle kunna drabbas av både dokumentationsavgift och andra sanktioner, t.ex. på grund av brister i förhållande till lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, behövs enligt NSD förtydliganden i fråga om hur sanktionerna förhåller sig till varandra, hur eventuella kompetenskrockar mellan berörda myndigheter ska hanteras, etc. Vidare måste det enligt NSD förtydligas att dokumentationsavgift och sanktioner enligt andra lagar inte ska kunna aktualiseras för samma brister. I detta avseende bör Sverige inte ens riskera att agera i strid med dubbelprövningsförbudet.

Ikraftträdande

De föreslagna förändringarna skulle i vissa avseenden medföra en kraftigt ökad administrativ börda, både för finansiella institut som redan idag är rapporteringsskyldiga men också för nya aktörer som med föreslagna förändringar skulle bli rapporteringsskyldiga. Genom ett ikraftträdande den 1 december 2018 skulle den utökade uppgifts- och rapporterings-skyldigheten för vissa rapporteringsskyldiga avse hela kalenderåret 2018. Enligt NSD vore det mer rimligt med ett ikraftträdande som beaktar behovet av kommande informations-insatser och systemanpassningar och som därför avser kommande, och inte innevarande, kalenderår. För nya aktörer som med föreslagna förändringar skulle bli rapporteringsskyldiga motiverar behovet av informationsinsatser och nya system ett längre rådrum än vad som föreslås i promemorian.

I fråga om begränsningen av undantaget för konto som innehas av dödsbo skulle förslaget få retroaktiv verkan på så sätt att rapporteringsskyldiga finansiella institut vid en viss tidpunkt skulle bli skyldiga att granska dessa konton för att identifiera om de är rapporteringspliktiga. För att undvika retroaktivitetsproblematik föreslås i promemorian att dödsfall som inträffat före den 1 januari 2015 bör behandlas som om dödsfallet hade inträffat under kalenderåret 2015. Eftersom den föreslagna regleringen även träffar konton som innehas av dödsbon som redan har öppnats skulle regleringen trots den aktuella bestämmelsen enligt NSD få retroaktiv verkan.

Motsvarande retroaktivitetsproblematik gäller ett borttagande av undantaget för pensions-försäkringar och pensionssparkonton. I promemorian anges att dessa konton i regel tillhandahålls av finansiella institut som redan är rapporteringsskyldiga finansiella institut och således redan tillämpar det aktuella regelverket om identifiering av rapporteringspliktiga konton och lämnande av kontrolluppgifter avseende sådana konton. Den föreslagna regleringen innebär emellertid att konton som öppnats efter den 31 december 2015 omfattas

av rapporteringsskyldighet. Den föreslagna ikraftträdandetidpunkten skulle således medföra omfattande administrativt arbete med att inhämta intyganden för redan öppnade konton.

Konsekvensanalys

Enligt NSD måste ett så långtgående och administrativt betungande förslag som det aktuella föregås av en utförlig konsekvensanalys.

Regelverket om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton har varit i kraft sedan den 1 januari 2016 och har medfört omfattande administrativt arbete för de finansiella instituten. Det torde därmed finnas god kännedom i näringslivet om vilka åtgärder som regelverket föranleder för de rapporteringsskyldiga. Det torde därför vara möjligt att göra en förhållandevis rättvisande uppskattning av de förväntade konsekvenserna av föreslagna justeringar. Hänvisningarna i promemorian till att uppgifter om antalet konton saknas och att uppskattningar av den ökade administrativa bördan därför inte låter sig göras kan därmed starkt ifrågasättas. Vad särskilt gäller vinstandelsstiftelser och vissa pensionsstiftelser anges att det saknas uppgifter om hur många stiftelser som inte längre ska vara undantagna och om hur många finansiella konton dessa stiftelser har. Enligt NSD bör det dock i vart fall ha kunnat göras uppskattningar om hur många stiftelser som omfattas av förslaget.

NÄRINGSLIVETS SKATTEDELEGATION

Johan Fall

Lynda Ondrasek Olofsson